

[Gustav Pedersen.]

Vedkommende i høj Grad interesseret i at prøve det, for det gavner ikke en Lønsituation, hvis alene den Maade, man skal stemme paa, paa Forhaand giver Splittelse inden for de Omraader, der er Tale om; men jeg maa i hvert Fald understrege, at hvis der skal ske nogen Ændring i disse Regler, maa det først og fremmest være de Organisationer, det drejer sig om, der skal behandle disse Regler. Det vil ikke være muligt for Rigsdagen uden en saadan forudgaaende Behandling at foretage Ændringer paa et for Organisationerne saa vigtigt Omraade, og at dette er rigtigt, viser netop det foreliggende Ændringsforslag.

Sagen er nemlig den, at hvis det blev gennemført, har vi i Virkeligheden en Situation, som giver Anledning til langt mere Gnidning, end Tilfældet er i Øjeblikket. Det lyder overordentlig tiltalende for Folk, som ikke kender disse Forhandlingsforhold, at paastaa, at det bliver ikke saa slemt, naar man kun kæder en Industrigruppe eller en Branche sammen, som det vil være, hvis man kæder samtlige de Fag eller Grupper, der er til Behandling, sammen til en Helhed. Inden for et bestemt Industriomraade kan der være mange Fag, og der kan være mange Fag, som paa dette Omraade kun er repræsenteret med et meget lille Tal. Det kan den ene Gang være saadan, at de ufaglærte Industriarbejdere er i overvejende Flertal, medens de haandværksmæssigt uddannede er et lille Mindretal. Hvis man nu faar Lejlighed til som foreslaaet af det ærede Medlem at kæde en saadan Industrigruppe sammen, vil det sige, at de smaa Mindretal, som i øvrigt kan høre til store Fag, faar deres Løn og Arbejdsvilkkaar afgjort paa et Omraade, hvor Faget slet ikke er til Behandling. Der er ikke Tvivl om, at der saa bliver langt mere Gnidning og langt større Vanskeligheder ved den Sammenkobling, der har fundet Sted i hele det store Overenskomstomraade, der har været til Forhandling.

Og det kan ske paa andre Omraader, at det er de faglærte, der dominerer en Branche, medens de ufaglærte er Hjelpearbejdere. Det vil sige, at disse ufaglærte Hjelpearbejdere, som nødvendigvis ikke kan dominere Brancheren eller øve effektiv Indflydelse i Brancheren, faar deres Arbejdsvilkkaar afgjort af Medlemmer i Organisationer, hvori de ikke er repræsenteret. Jeg tror, jeg tør sige, at jeg har lidt Kendskab til disse Forhandlinger, og hvis der skal være Ønske om at faa rigtig Strid paa det mest ubejlelige Tidspunkt, er det den Ordning, som Ændringsforslaget foreslaar, man skal vedtage, men

jeg kan daarligt tænke mig, at det er Formaalet.

Det, der vil gøre det overordentlig vanskeligt overhovedet at forhandle om dette her i Tinget, er, at hvis det skal føres igennem, vil det forudsætte en Omdannelse af Arbejdernes Organisationer. Det vil med en saadan Sammenkædning af Brancher og Industrier være umuligt at opretholde den Deling mellem Fagene eller mellem Organisationerne, der for Øjeblikket er gældende. Nu kan der selvfølgelig være delte Meninger om, hvorvidt det skal være Fagforbund eller Industriforbund, der skal varetage Arbejdernes Interesser. I nogle Lande følger man den ene, i andre den anden Linie. Men der kan antagelig og forhaabentlig ikke være delte Meninger om, at det skal være de danske Arbejdere selv, der skal afgøre, efter hvilke Linier Organisationerne skal ledes. Derfor er det ganske urimeligt, at man her i Tinget vil forelægge Forslag, der tvinger Arbejderne til en Organisation, de ikke i Øjeblikket har ønsket.

Jeg skal ikke sige mere om det til Trods for, at jeg i og for sig kunde have Grund til det, men jeg understreger, at det vilde være fuldkommen urimeligt, om vi her gav os til at forhandle om Forslag af en saadan Karakter, at de griber ind paa Omraader, hvor det nu engang maa være Arbejderne, der i første Række selv maa tage Stilling til, hvilke Forhold de ønsker at anvende, og de Linier, de ønsker at trække op for deres Organisationsarbejde.

Axel Kristensen: Mindretallets Ændringsforslag vil efter min Mening gøre det fuldstændig umuligt for Forligsinstitutionen at arbejde, idet det vil medføre, at man ikke kan faa en samlet Løsning paa en Konflikt, og derfor maa det fraaades at vedtage det.

Endvidere er det meget uklart affattet. Der er ingen, der kan vide, hvad man juridisk vil forstaa ved „industrivis“ eller „branchevis“, idet Organisationerne slet ikke er saaledes opdelt. Der er f. Eks. Svovlsyrefabrikkerne, der er særligt Medlem af Arbejdsgiverforeningen, Papirfabrikkerne ligeledes, og en lang Række er Enkeltmedlemmer af Arbejdsgiverforeningen. Kan disse saa kædes sammen med andre, eller kan de ikke? Det forelagte Ændringsforslag vil gøre det umuligt at klare de Situationer, der vil komme til at foreligge. Det vil sikkert være umuligt at lave Afstemningsregler, som vil tilfredsstille alle paa een Gang, idet det altid maa være saaledes, at et Mindretal maa bøje sig for et Flertal;